

Kürti Gábor (Kükü) vagyok, 41 éves, házas, 3 gyerek apukája.

21 éve a Hajtás Pajtás Futárszolgálatnál dolgozom, 15 éve vezetem, 3 éve a Kerékpárosklub elnökségi tagja vagyok, illetve a magyar Critical Mass, majd az I bike Budapest mozgalom egyik ötletgazdája és elindítója.

A Magyar Kerékpárosklubot picit a saját gyerekeimnek is tekintem, mivel részt vettem a 2005-ös újjászervezésében, és az első nagy tagtoborzásban is. A klubot olyan kerékpáros

szakmai szervezetként képzelem el, ami hosszabb távon kizárólag a kerékpáros közösség tagdíjaiból, 1%-ából és adományaiból működik. Hogy ez a folyamat beindult, majd 2012 után alapvető stratégiaként egyre inkább erősödött, annak egyik fő motorja voltam. Ezt szeretném továbbra is képviselni az elnökségben, ha beválasztanak. Jelenleg a szervezet alapműködését a korábbi 20% helyett már 80%-ban a közösség biztosítja, azaz közel vagyunk a célhoz, hogy ne bizonytalan pályázati, állami, céges forrásoktól függjön a létezésünk, hanem ezek majd csak plusz forrásokként finanszírozzanak konkrét projekteket, ha szükséges. Ez szerintem a legjobb modell egy szakmai, érdekképviseleti szervezetnek, hiszen ez adja a legjobb visszacsatolást azok irányából, akikért dolgozik.

A szervezetben elsősorban a pénzügyi gazdálkodás, közösségi finanszírozás és stratégiai döntéshozatal az, amiben legaktívabban résztveszek, de minden ügyet figyelemmel kísérek (közlekedés, kommunikáció, stb.), a legutóbbi hónapokban elnökhelyettes aláíróként a klubot is én képviseltem.

Úgy érzem, az elmúlt években a klub jó irányba haladt, bár a közösségi finanszírozás magyar közegben szokatlan modelljére történő átállás talán túl sok energiát vett el a működésből. Ezt azért szeretném, ha mindig is folytatnánk, de arra számítok, hogy az átállás időszaka után kisebb energiát visz majd el ez a terület.

A klub komoly kihívások előtt áll. Egyrészt László János 10 éves irányítása után az irodának nem könnyű átvenni a feladatait, kapcsolatrendszerét, szakmai irányítását, így ennek kidolgozása a következő időszak talán legfontosabb feladata, így remélem, hogy a tisztújítás után az elnökség erősödik ezen a területen. Mindenesetre bízom abban, hogy a tagság megérti, hogy ez a klub életében az eddigi legnagyobb változás, és megadja nekünk ezt a türelmi időt akkor is, ha picit akadozik a működésünk a belső újjászervezés miatt. Szerencsére az eddigi támogatás lehetővé tette, hogy a feladatra alkalmas, teljes idejű alkalmazott főtitkárunk legyen. A másik terület, amiről többször lepattantunk, a területi szervezeti modellünk megerősítése. Sajnos a munka után, szabadidőben dolgozó emberek energiája véges. Egy-egy új munkahely, költözés vagy baba születése akár teljes passzivitásba dönthet egy területi szervezetet, és így nehéz "országossá válni". De az aktív területi szervezetekkel is gyakran esett meg, hogy a klubból nem kaptak elég támogatást a központ erőforráshiánya vagy kibeszéletlen szakmai nézetkülönbségek miatt. Ezeket mind változtatnunk kell. Nagyon szeretném, ha kidolgoznánk egy kicsit nagyobb gazdasági és működési autonómiára építő, és a helyi munkát jobban motiváló tagsági modellt. Kiemelt célom továbbá, hogy a klubnak minden tag és szimpatizáns számára elérhető, érthető szakmai stratégiája legyen, konkrét útitervvel, tervezett határidőkkel, az éves közgyűlésen pedig kötelező beszámolóval arról, hogy hol tart annak végrehajtásával. Ez tartalmazná a tervezett KRESZ módosításokat, kommunikációs, oktatási, szemléletformálási célokat, de akár forgalomtechnikai és infrastrukturális beruházások, változtatások kiharcolását és hasonlókat. Ez azért fontos, mert bár láthatóan bíznak bennünk a támogatóink, valószínűleg kevesen tudják pontosan, milyen szakmai ügyeken dolgozunk és milyen konkrét céljaink vannak.